

præsentationen til dens Erklæring, om jeg saa maa sige, og den expederede da disse Sager tilbage til Magistraten. Var der Dissents eller Uenighed, blev Sagen behandlet i et Fællesmøde, og paa denne Maade kom man til Enighed. Anderledes stiller Sagen sig nemlig nu, hvor Byraadet efter det foreliggende Udkast ogsaa skal have den executive Myndighed eller skal være det, der skal udføre alle Beslutninger, og saa troer jeg rigtig nok, at Borgermesteren, da han engang er til, absolut maa være den ene Rette til at udføre denne Deel af Raadets Forretninger. Jeg skal endvidere bemærke, at, hvis man paa de enkelte Steder, hvor der er en selvstændig Borgermester, vil tage de communale Forretninger fra ham, da veed jeg virkelig ikke, hvilke hans Forretninger da ville blive. Sa, der er saa Skiftevæsenet og Tilshyret med Overformynderiet og enkelte andre Forretninger, som ere opregnede i Betænkningen; men, som de ærede Herrer ville see, er dette kun mindre betydelige Sager, hvorimod de communale Sager i de større Byer ere de, der optage den største Deel af Borgermesterens Tid. Jeg skal altsaa meget anbefale, at den Tanke, hvort jeg veed, at jeg er i Overensstemmelse med den høitærede Indenrigsminister, idet han har holdt saa stærkt paa den i Folkethinget, nemlig at Borgermesteren skal være sødt Formand, retableres og igjen kommer ind i Loven. — I § 9, sidste Passus hedder det: „De nærmere Regler for Fattigvæsenets Bestyrelse fastsættes for hver Kjøbstad ved den i § 25 foreskrevne Bedtægt, i hvilken det kan bestemmes, at det specielle Tilshyn med de Fattige og med Fattigvæsenets Stiftelser overdrages ulønnede Mænd udenfor Byraadets Midte som Fattigforstandere.“ Jeg skal dertil bemærke, at denne Maade at ordne dette Tilshyn paa høist sandsynlig vil blive den almindelige i de fleste mindre Kjøbstæder. Det har ogsaa hidtil været Brug, at det nærmere Tilshyn med de Fattige har været betroet Fattigforstandere; men dersom denne Bestemmelse bliver staaende, troer jeg, at der vil mangle en Bestemmelse om, at der ogsaa skal udnævnes en Fattigforstander for det Landdistrict, der ligger under Kjøbstaden. I en senere Paragraph er der vel en Bestemmelse

om, at Landdistrictet skal sende en Repræsentant til Byraadet, men derfor tiltræder det dog ikke den egentlige Bestyrelse af Fattigvæsenet gennem en Fattigforstander. — Det Samme gjælder om den sidste Passus i § 10, og det i endnu stærkere Grad, idet det nemlig der bestemmes, at Skolecommissionen bliver bestaaende; hvor der nu er et Landdistrict, som hører ind under en Kjøbstad, bør dog ubetinget et Medlem for dette ogsaa tiltræde Skolecommissionen. — I § 12 bestemmes der, at de nuværende Havnecommissioner skulle opløses, og at Bestyrelsen af alle Havne med Undtagelse af de to kongelige Havne ved Helsingør og Frederikshavn, skal undergives Byraadet. Jeg vil ikke sige, at Tanken deri tiltaler mig, thi jeg troer, at det har været heldigt, at der har været særegne Havnecommissioner, da der behøves langt andre Kræfter til at tage Deel i Bestyrelsen af en Havn, end der hører til at være Medlem af Byraadet; imidlertid kan jeg dog ikke heller forsætte denne Tanke som urigtig, og jeg vil derfor gjerne gaae ind paa Principet. Men saa kommer der den Bestemmelse: „Er en Havn, som nu hører under en Kjøbstads Havnecommission, anlagt ganske udenfor Kjøbstadens Grund, bestemmer Indenrigsministeren, om og hvorlængdens Forbindelse med Kjøbstaden skal vedvare, eller om den vil være at underlægge en egen Bestyrelse, som Ministeren da anordner.“

Det forekommer mig, at man vil træde de Kjøbstæder, som have anlagt deres Havne maaskee et Stykke udenfor Kjøbstaden, og som selv have betalt dem, for nær, naar Indenrigsministeren skal kunne sige: Nu ligger den og den Havn ikke længer under den og den Kjøbstad, medens det dog vedbliver at være i Kjøbstadens største Interesse, at Havnen vedligeholdes saa godt, som det paa nogen Maade er muligt. Det forekommer mig ikke rigtigt, at Ministeren efter Lovens Bestemmelser ligesom skal kunne tage en Havn fra een Kjøbstad og lægge den hen under en anden Kjøbstad, hvilket let vilde kunne lede til Uret mod den By, fra hvem Havnen tages. Ligeledes skal Indenrigsministeren kunne afgjøre, hvilket Vandareal og hvilke Anlæg udenfor den egentlige Havn der skulle henregnes til en Kjøbstads Havnevæsen. Dette berører den By, hvor jeg har mit Hjem,